

Prisma Woordenboek

Grieks - Nederlands

prof. dr. G.J.M. Bartelink

prisma

WOORD VOORAF

Bij het samenstellen van dit woordenboek heeft de bedoeling vooropgegaan, ondanks de noodzakelijke beknoptheid toch de gymnasiast zoveel mogelijk te bieden. Een speciale moeilijkheid bestaat hierin dat niet, zoals bij de moderne talen, de frequentie alleen voor het opnemen van een woord bepalend is, maar evenzeer het voorkomen (zij het slechts een enkel maal) bij een veelgelezen auteur. Van de zeer gangbare schrijvers moest dus zoveel mogelijk worden opgenomen. De volgende schrijvers werden in hun geheel verwerkt: HOMERUS (*Ilias* en *Odysee*), HERODOTUS, SOPHOCLES (behalve de *Ichneutai* en de fragmenten), EURIPIDES (behalve de *Rhesus* en de fragmenten), THUCYDIDES, LYSIAS, XENOPHON (*Anabasis* en *Cyropaedie* alsmede enkele gedeelten uit de *Hellenica* en de *Memorabilia*), PLATO (behalve de *Epistulae*), DEMOSTHENES en het NIEUWE TESTAMENT (voor het laatste werd ook aan een aantal belangrijke varianten aandacht besteed). Van PLUTARCHUS werd een vijftal van de meest gelezen levens geëxcerpeerd en verwerkt, nl. de *Vitae Alexandri, Caesaris, Gracchorum, Æmilii Pauli* en *Periclis*. Daarnaast werd nog een aantal zeer gangbare koinè-termen opgenomen. Ter vergemakkelijking van de lectuur kreeg verder een vrij groot aantal afwijkende werkwoordsvormen een plaats met een verwijzing naar het betrokken verbum.

In een Appendix tenslotte werd een aantal grammaticale, mathematische en cultuurhistorische termen samengebracht.

De geboden beperking heeft genoopt tot het buiten beschouwing laten van de lyrici op grond van hun zeer rijk en gedifferentieerd vocabularium. Het is echter gebruikelijk de lyrische poëzie op de scholen met een uitgebreide commentaar te behandelen, zodat dit bezwaar zich minder doet gevoelen.

De auteur heeft zeer veel te danken aan de laatste editie van het Griekse lexicon van Liddell-Scott-Jones. Daarnaast werden ter zelfstandige controle van het materiaal de speciale indices en lexica voor de bovengenoemde schrijvers vergeleken.

Op diverse manieren is beknoptheid nagestreefd. Waar het de duidelijkheid niet schaadt, is bij het aanduiden van constructies al het vanzelfsprekende weggelaten. Regelmatig afgeleide adverbiumvormen worden, voor zover ze niet een aparte betekenis hebben, niet aangegeven. Evenmin een normaal medium (zoals van **ὀπλιζω** en **ἐθίζω**). De genitivus is slechts bij afwijkende vormen aangegeven. Van de stamtijden zijn gewoonlijk slechts de opvallende vormen geregistreerd. Wel is, zoals boven reeds werd opgemerkt, een aantal werkwoordsvormen opgenomen, met verwijzing naar het betrokken verbum. Etymologisering wordt praktisch nergens geboden, noch door het aangeven van een gereconstrueerde vorm, noch door het omschrijven van een oorspronkelijke maar niet meer bestaande woordbetekenis. Passages uit auteurs worden

met een enkele uitzondering niet aangegeven. Wel zijn enkele hoofdgroepen gesymboliseerd: het Homerische epos door het teken ^x, de tragici (Sophocles en Euripides) door het teken ^o, het Nieuwe Testament door het teken ⁺. Poëtische woorden (bv. woorden die zowel in het epos als bij de tragici voorkomen) krijgen gewoonlijk de aanduiding *poët.* Deze aanduidingen gelden niet absoluut, maar dienen slechts als wegwijzers binnen het kader van de in dit woordenboek opgenomen literatuur.

Detailopmerkingen:

1. Bij de woordbetekenissen markeert de puntkomma de overgang naar een nieuwe betekenis of een sterk afwijkende betekenis. Betekenissen, die ongeveer synoniem zijn of vrij dicht bij elkaar staan, zijn door een komma gescheiden.
2. De letters **A**, **B** en **C** duiden homoniemen aan.
3. Bij de adiectiva op **-ος** geeft het cijfer 2 of 3 het aantal uitgangen aan.
4. Ter wille van de overzichtelijkheid worden bij werkwoorden met uitgebreide betekenisreeksen activum en medium (passivum) afzonderlijk behandeld.
5. Wanneer van een woord uitsluitend de Dorische vorm voorkomt, wordt deze alleen gegeven (bv. **γαπετής, καθαμέριος, κηροδέτας** in de tragedie). In de andere gevallen wordt regelmatig naar het Attische woord verwezen, bv. bij **ἀέριος, ἀμέριος, κυναγός, μεθαμέριος**, en **μονομάτωρ**.
6. Afwijkende Jonische vormen worden regelmatig genoteerd (bv. **κάτημαι** voor **κάθημαι**) met de aanduiding *Ion*. Bij verba worden als regel de vormen met **σσ** aangegeven, niet die met **ττ**.
7. Een aantal twijfelgevallen van de zgn. tmesis wordt behalve onder het simplex eveneens onder het compositum opgenomen, bv. **ἀποκαπύσσω**.

In de derde druk is de typografie aangepast, waardoor het Griekse woordbeeld gemakkelijker 'op te nemen' is en is de spelling van de Nederlandse woorden gemoderniseerd.

LIJST VAN AFKORTINGEN

abs.	absoluut; absolutus	Lesb.	Lesbisch
acc.	accusativus	Lys.	Lysias
act.	activum	m	masculinum
adi.	adiectivum; adjectivisch	med.	medium
adi. verb.	adiectivum verbale	med.-pass.	medium-passivum
adv.	adverbium; adverbiaal	mf	masculinum of femininum
Aeol.	Aeolisch	mpl.	masculinum plurale
and.	volgens anderen	n	neutrum
aor.	aoristus	neg.	negatie
a.p.	aoristus passivi	nom.	nominativus
Aram.	Aramees	npl.	neutrum plurale
Ath.	Atheens	NT	Novum Testamentum
athem.	athematisch	o.a.	onder andere
Att.	Attisch	obj.	object
augm.	augment	opt.	optativus
bet.	betekenis	overdr.	overdrachtelijk
bv.	bijvoorbeeld	part.	participium
c.	cum	pass.	passivum
caus.	causaal	perf.; pf	perfectum
causat.	causativum	pers.	persoon
cf.	confer	Perz.	Perzisch
ci.	conjectuur	Pl.	Plato
codd.	codices	pl.	pluralis (-e)
coll.	collectivum	plqpf.	plusquamperfectum
comp.	comparativus	poët.	poëtisch
compos.	compositum	poss.	possessivum
concr.	concreet	pp.	perfectum passivi
coni.	coniunctie; coniunctivus	ppp.	participium perfecti passivi
contr.	contractie	praed.	praedicatief
dat.	dativus	praep.	praepositie
Dem.	Demosthenes	praes.	praesens
demin.	deminutivum	prob. l.	probabilis lectio
d.l.	dubia lectio	relat.	relativum
DM	deponens medium	sc.	scilicet
Dor.	Dorisch	simpl.	simplex
DP	deponens passivum	sing.	singularis
dual.	dualis	sp.	speciaal
eigenl.	eigenlijk	st.	stantijden
ep.	episch	subst.	substantivum, substantivisch
etc.	et cetera	superl.	superlativus
euf.	eufemistisch	s.v.	sub verbo
f	femininum	temp.	temporeel
fig.	figuurlijk	Th.	Thucydides
f.l.	falsa lectio	them.	thematisch
fpl.	femininum plurale	trag.	tragici
fut.	futurum	trans.	transitivum
fut. ex.	futurum exactum	uitdr.	uitdrukkingen
gen.	genitivus	v.	van (<i>soms</i> : voor)
gwl.	gewoonlijk	vbd.	verbinding(en)
Hdt.	Herodotus	vd.	van de (<i>soms</i> : voor de)
Hebr.	Hebreeuws	ve.	van een
Hom.	Homerus	verb.	verbum; verbaal
imp.	imperativus	vgl.	vergelijk
impers.	impersonale	vh.	van het (<i>soms</i> : voor het)
impf.	imperfectum	v. l.	varia lectio
indecl.	indeclinabile	voc.	vocativus
inf.	infinitivus	voorg.	voorgaande
interi.	interiectie	wd.	woord(en)
intr.	intransitivum	wschl.	waarschijnlijk
Ion.	Jonisch	Xen.	Xenophon
ipv.	in plaats van	z.	zie
iter.	iterativum (-us)	3 p.pl.pf.p.	3de persoon pluralis perfecti passivi
Lat.	Latijn(s)		

HET GRIEKSE ALFABET

kleine letter	hoofd-letter	Griekse naam	Ned. teken	kleine letter	hoofd-letter	Griekse naam	Ned. teken
α	Α	alpha	a	ν	Ν	nu	n
β	Β	bèta	b	ξ	Ξ	xi	x
γ	Γ	gamma	g	ο	Ο	o-mikron	o
δ	Δ	delta	d	π	Π	pi	p
ε	Ε	e-psilon	e	ρ	Ρ	rho	r
ζ	Ζ	zèta	z	σ, ς	Σ	sigma	s
η	Η	èta	è	τ	Τ	tau	t
θ	Θ	thèta	th	υ	Υ	u-pilon	u
ι	Ι	jota	i(j)	φ	Φ	phi	f(ph)
κ	Κ	kappa	k	χ	Χ	chi	ch
λ	Λ	la(m)bda	l	ψ	Ψ	psi	ps
μ	Μ	mu	m	ω	Ω	o-mega	oo

Een woord dat met een klinker of tweeklank begint, heeft hierboven een ´ (spiritus lenis) welke geen verandering brengt in de uitspraak, of een ˘ (spiritus asper) welk teken aangeeft dat men vóór de klinker of tweeklank een h moet uitspreken (á is dus uit te spreken als ha). Twee-klanken hebben de spiritus boven de tweede klinker.

Elk woord (uitgezonderd enkele zgn. *enclitica*) heeft een *accent* op één van de laatste drie lettergrepen:

een perispomenè (circumflexus)	ˆ	of
een oxeia (acutus)	´	of
een bareia (gravis)	˘	.

Bij de in Nederland gangbare (Henniniaanse) uitspraak wordt met dit in oorsprong muzikaal accent geen rekening gehouden. Men spreekt de woorden uit volgens de Latijnse driesyl-labenwet, met intensiteitsaccent.

De Griekse leestekens verschillen niet van de Nederlandse, met uitzondering van de Nederlandse puntkomma en dubbelpunt (in het Grieks een punt bovenaan de regel) en het Nederlandse vraagteken (in het Grieks een puntkomma).

In het Grieks worden de getallen door letters aangeduid:

α´	1	ια´	11	κ´	20	σ´	200
β´	2	ιβ´	12	λ´	30	τ´	300
γ´	3	ιγ´	13	μ´	40	υ´	400
δ´	4	ιδ´	14	ν´	50	φ´	500
ε´	5	ιε´	15	ξ´	60	χ´	600
ς´	6	ις´	16	ο´	70	ψ´	700
ζ´	7	ιζ´	17	π´	80	ω´	800
η´	8	ιη´	18	ρ´	90	ζ´	900
θ´	9	ιθ´	19	ϕ´	100	α	1000
ι´	10	κ´	20				

A

A, α (ἄλφα) eerste letter van het Griekse alfabet

α- (in samenstellingen) I *privativum* (στερη-
τικόν) = Lat. in-; ned. on-; geeft afwezigheid
aan of het tegengestelde van iets, *bv.* ἄ-σοφος,
ἄ-βαρής (voor klinkers meestal ἄν-). II *copu-
lativum* (ἀθροιστικόν) duidt een vereniging
aan (ook als ἄ) *bv.* ἄ-κόλουθος, ἄ-λοχος, ἄ-
κοιτις

III *intensivum* (ἐπιπατικόν) *bv.* ἄ-τενής

IV *protheticum* (voorkomend naast stamver-
wante woorden zonder α) *bv.* ἄσπαιρω,
ἀμέλγω

ἄ (Dor.) = ἦ

ἄ, ἄ, ἄἄ wee, ach, o

ἄ-ἄταος^x 2 onschendbaar, niet te verbreken;
niet te misleiden; beslissend

ἄ-αγής^x onbreikbaar

ἄ-ἄπος^x 2 ongenaakbaar, onaanastbaar

ἄ-ἄσι-φροσύνη^x z. ἀεσιφροσύνη

ἄ-ἄσχετος^x 2 onduidel., onweerstaanbaar

ἄ-ἄτη^x f, z. ἄτη

ἄ-ἄτος^x 2 onverzadelijk, niet genoeg kunnende
krijgen van, τινός

ἄἄω (*aor. act.* ἄἄσα, ἄσε, *med. pass.* ἄσατο,
ἄσθην) verblinden, verbijstere; schaden,
misleiden

ἄβακέω^x geen vermoeden hebben (?)

ἄ-βάκχευτος^o 2 niet in de mysteriën van Bac-
chus ingewijd

ἄβαξ *m* rekenbord, tafeltje

ἄ-βαρής licht, niet lastig

ἄ-βασιάνιστος 2 niet getoetst, – onderzocht

ἄ-βασιλευτος 2 zonder koning, onafhankelijk

ἄ-βατος 2 ontoegankelijk, onbegaanbaar, on-
doorwaadbaar; gewijd, heilig, rein

ἄββά⁺ (*Aram.*) vader

ἄ-βέβαιος 2 onbestendig, onzeker, onvast

ἄ-βελτερία *f* onnozelheid; dèmise, lompe optre-
den

ἄ-βέλτερος 3 onnozel, dom, dwaas

ἄ-βίαστος 2 niet gedwongen

ἄ-βιος 2 onbemiddeld; niet te overleven

ἄ-βιότης^o (ἄ-βιώτος) 2 ondraaglijk; niet le-
venswaard

ἄ-βλαβής ongeschonden; onschadelijk, on-
schuldig

ἄ-βλής^x nog niet afgeschoten, geheel nieuw

ἄ-βλητος^x 2 niet getroffen

ἄ-βληχρός 3 zwak, week, teer^x; langdurig, uit-
mergelend

ἄ-βολέω^x ontmoeten, treffen, τινί

ἄ-βολος 2 nog met melktanden

ἄ-βουλέω niet willen

ἄ-βούλητος 2 ongewenst, ongewild

ἄ-βουλία *f* radeloosheid, onbezonnenheid

ἄ-βουλος 2 onbezonnen; radeloos; onverschil-
lig, onbezorgd

ἄ-βριθής^o niet zwaar

ἄβρό-βιος 2 verwijfd (luxueus) levend

ἄβρο-δαίματος 2 weelderig levend

ἄβρο-κόμη^s met dicht bladerdak

ἄ-βρομος^x 2 luid schreeuwend (?)

ἄβρό-πλουτος^s 2 weelderig, rijkelijk

ἄβρός 3 weelderig, elegant, fijn; wekelijk, ver-
wend, behaaglijk

ἄβροσύνη^o *f* = ἄβρότης

ἄβροτάζω^x mislopen, τινός

ἄβρότης *f* weelde, pracht; weekheid

ἄ-βροτος (*poët.*) 2 (3) heilig, goddelijk

ἄ-βροχος^o 2 droog, dor, zonder regen,

ἄβρύνω versieren; *med.* pronken, zich een air
geven

ἄ-βυσος 2 onpeilbaar, bodemloos

ἄ-βυσσος 2 onmetelijk, niet te peilen; *f* afgrond⁺

ἀγάσθαι^o *inf. v.* ἀγάσμαι

ἀγάσμαι^o bewonderen

ἀγαθο-ειδής goed schijnend

ἀγαθο-εργέω goed doen, weldoen

ἀγαθο-εργία (-ίη) *f* weldaad

ἀγαθο-εργός 2 goed handelend

ἀγαθο-ποιέω^x goed handelen, weldoen

ἀγαθο-ποίη⁺ *f* goede handelwijze

ἀγαθο-ποιός⁺ 2 goed handelend, weldadig

ἀγαθός 3 goed, edel; degelijk, dapper, krachtig,
aanzienlijk, rijk; verstandig; rechtschapen; wel-
willend; voordelig, nuttig, gunstig, vruchtbaar;

mpl. optimates, aristocraten, leidende klasse;

npl. goederen, bezit; voorraden kostbaarheden;
voordelen; deugden; τέχνην in een vak; πρὸς

ἀγαθοῦ profijtelijk, ten voordeel; ἐπ' ἀγαθῷ tot
voordeel

ἀγαθοσύνη⁺ *f* goedheid, rechtschapenheid

ἀγαθοργέω⁺ goed doen, weldoen

ἀγαθωσύνη⁺ goedheid, rechtschapenheid

ἀγαίομαι wrevelig zijn, zich ergeren; bewonde-
ren; benijden

ἀγα-κλής, -κλειτός (*poët.*), -κλυτός^x 2 zeer
beroemd

ἀγαλλίασις⁺ *f* jubel, vreugde

ἀγαλλιάω⁺ (*ook med.*) jubelen, juichen

ἀγάλλω sieren, eren; pronken, trots zijn op, ge-
noegen vinden in, τινί

ἄγαλμα *n* pronkstuk, sieraad, kleinood; (go-
den) beeld; vreugde

ἄγαλματο-ποιός *m* beeldhouwer

ἀγαμαι (*aor.* ἠγάσασθην, ἠγάσθην) zich ver-
wonderen, bewonderen, vereren; goedvinden,

het eens zijn met; misgunnen, benijden, zich
ergeren

ἀγαμένως *adv.* met bijval

ἄ-γαμος 2 ongetrouwd; rampzalig

ἀγαν *adv.* zeer, te veel

ἀγανακτέω ontevreden –, toornig zijn; zich er-
geren

ἀγανάκτησις *f* wrevel

ἀγανακτικός 3 prikkelbaar

ἀγανακτός ontevreden makend

ἀγά-νιφος^x 2 dik besneeuwd

ἀγανός (*poët.*) 3 vriendelijk, mild, zacht

ἀγανό-φροσύνη^x *f* zachtheid

ἀγανό-φρων (*poët.*) mild

ἀγάμοι *z. ἄγαμι*

ἀγαπάω (*oak med.*) vriendelijk begroeten, verwelkomen, liefkozen

ἀγαπάω begroeten, liefkozen; liefhebben, hoogachten; zich tevreden stellen met, **τι(νί)** *of part.*

ἀγάπη⁺ liefde (smaal), -gave

ἀγαπ-ήνωρ^x dapper, mannelijk; gul, gastvrij

ἀγάπησις *f* (het) beminnen, liefde

ἀγαπητός 3 geliefd, lief; gewenst, welkom; -όν ἔστιν men moet tevreden zijn; *adv.* nauwwer-nood

ἀγά-ρροος^x 2 sterk stromend; met sterke stroming

ἀγά-στονος^x 2 luid bruisend (kreunend)

ἀγαστός 3 bewonderenswaardig

ἀγαυός (*poët.*) 3 edel, nobel; trots, fier

ἀγαυρός 3 trots, pralend

ἀγγαρεύω⁺ noodzaken (mee te gaan); dwingen tot een tocht

ἀγγαρήιον (*Ion.*) *n* postwezen

ἄγγαρος *m* (*Perz.*) (ijl)bode

ἄγγειον *n* kan, kruik; kist, vat

ἄγγελία *f* boodschap, bevel

ἄγγελίος^x *m* bode

ἄγγελιη-φόρος *m* kamerheer

ἄγγέλλω berichten, verkondigen, verhalen; bevelen

ἄγγελμα *n* bericht, bevel

ἄγγελος *m* gezant bode; engel

ἄγγιον *n* (*Ion.*) *z. ἄγγειον*

ἄγγος *n z. ἄγγειον*

ἄδην *adv.* met geweld, meesleurend

ἄες, ἄγετε welaan, kom(aan)

ἀεираί (*aor. ἦγ(ε)ρόμην^x, 3 p.pl.pf.p. ἀνηγέ-*

ραται) verzamelen, bijeenbrengen; inzamen, bedelen; ἐς φέρνα θυμός ἀγέρθη^x keerde terug

ἀ-γεῖτων^o zonder buren, eenzaam

ἀγελαιο-κομική *f* veeteelt

ἀγελάιος 3 tot de kudden behorend; in kudden (scholen) levend

ἀγελαιο-τροφία *f* veeteelt

ἀγελαιο-τροφική *f* kunst vh. verzorgen vh. vee

ἀ-γελαστί *adv.* zonder lachen

ἀ-γέλαστος^x 2 afschuwelijk, vreselijk

ἀγ-εσιή^x buitbrengster

ἀγέλη *f* kudde, schare; troep, afdeling

ἀγεληδόν *adv.* troepsgewijze

ἄγεν^x = ἐάγησαν *z. ἀγνυμι*

ἀ-γενεα-λόγητος 2 zonder stamboom

ἀ-γένειος 2 baardeloos

ἀ-γενής ongeboren; van lage afkomst

ἀ-γένητος 2 ongeschapen; niet verwezenlijkt

ἀ-γένεια *f* lage afkomst; laffe houding

ἀ-γεννής van lage afkomst; onaanzienlijk, laag, gemeen, laf

ἀ-γέννητος 2 niet geboren; van geringe afkomst

ἀγέομαι (*Ion.*) *z. ἀγαμι*

ἀ-γέραστος (*poët.*) 2 zonder eergeschenk, onbeloond

ἄγερσις *f* (het) verzamelen, verzameling

ἀγέρωχος^x 2 onstuimig; roemvol (?)

ἀ-γευστος 2 niet geproefd hebbend; onbekend

met, onervaren in, **τινός**

ἄγη *f* bewondering; nijd, haat

ἀγή^o *f* (het) breken, brokstuk

ἄηλατέω met vloek beladen, verbannen

ἄημα *n* legerafdeling (Sparta)

ἄηνορή *f* (over)moed, hoogmoed, fierheid

ἄηνωρ (over)moedig; trots; zeer kloek

ἀγήραος^x, -ατος 2, -ως niet onder wordend; onvergankelijk, eeuwig jong

ἄγητός^x 3 bewonderenswaardig, wonderbaarlijk

ἀγιάζω⁺ heiligen, wijden, reinigen; heilig achten

ἄγιασμός⁺ *m* heiliging; heiligheid

ἀγίζω wijden; een altaar ontsteken^o

ἀγινέω, ἀγίνω *z. ἄγω*

ἄγιος 3 heilig, gewijd aan, **τινός**

ἄγιοσύνη ἀγιότης⁺ *f* heiligheid

ἄγιστεία *f* heilig gebruik, ritueel

ἄγισωσύνη⁺ *f* heiligheid

ἄγκ- (*syncope*) *z. ἀνακ-*

ἀγκάζομαι^x in de armen nemen, omhoogheffen

ἄγκάλη *f* arm, elleboog

ἄγκάλις^x *z. voorg.*

ἄγκάς^x *adv.* met -, in -, op de armen

ἄγκιστρεία *f*, ἄγκιστρευτικόν *n* (het) vissen met de hengel

ἄγκοίνη *f* arm

ἄγκος *n* dal, kloof

ἄγκύλη *f* riem (van speer); boogpees^o; touw met lus^o

ἄγκυλο-μήτης^x krom van zin, sluw (*oorspr.:* met kromme sikkel?)

ἄγκυλος 3 krom, listig

ἄγκυλό-τοξος^x 2 met kromme boog

ἄγκυλο-χείλης^x met kromme snavel

ἄγκυλο-χήλης^x met kromme klauwen

ἄγκυλωτός^o (*v. l. -ητός*) 3 met werpriem

ἄγκυρα *f* anker; steun

ἄγκών *m* elleboog, arm; hoek, bocht; kaap,

voorgebergte; γλυκὺς ἄγκών (*κατ' ἀντίφραση* van een moeilijkheid)

ἄγλαῖα (*poët.*) *f* pracht, glans, luister, heerlijk-

heid, feestvreugde; fierheid, trots

ἄγλαῖζω versieren; *med.* pralen

ἀγλαίσμα *n*, ἀγλαίσμος *m* sieraad, tooi

ἀγλαό-καρπος^x 2 met heerlijke vruchten

ἀγλαός (*poët.*) 3 (2) schitterend; heerlijk, prachtig

ἄγλα-ώψ^o (helder) stralend

ἀ-γλωσσοσ^o 2 barbaars (*van taal*)

ἄγμός^o *m* bergkloof, afgrond

ἀ-γναφος⁺ 2 ongevold, nieuw

ἄγνεια *f* reiniging (s-offer); vasten; kuisheid

ἄγνευμα^o *n* kuisheid, reinheid

ἄγνεύω rein zijn, zich van iets onthouden

ἀγνίζω reinigen, verzoenen; wijden, offeren

ἄγνισμός⁺ *m* reiniging, verzoening

ἀ-γνοεῶ niet kennen, - weten; over het hoofd

zien, niet begrijpen

ἀ-γνόημα⁺ *n* fout door onwetendheid

ἄ-γνοια *f* onkunde, gebrek aan inzicht; vergis-

sing, fout

ἀ-γνοιῶ^x *z. ἀγνοεῶ*

ἀγνός 3 heilig, verheven; rein; reinigend^o; geoorloofd

ἀγνότης⁺ *f* reinheid

ἀγνυμι (*fut.* ἄξω, *aor.* (ἐ)ἄξα, *pf.* ἔαγα) breken, verbrijzelen; knakken, buigen, krommen

ἀ-γνωμένω onverstandig, onbesuisd, onbillijk handelen

ἀ-γνωμοσύνη *f* onwetendheid, onervarenheid; gebrek aan inzicht, onverstand; onbillijkheid, hardheid

ἀ-γνώμων onwetend, onverstandig; onbillijk, ondankbaar

ἀ-γνως onbekend, duister^o; onkundig, misken-nend^o

ἀ-γνώσασκε[×] *aor. iterat. bij* ἀγνοέω

ἀ-γνώσια *f* onbekendheid; onkunde

ἀ-γνώ(σ)τος 2 onbekend; onkenbaar

ἀγξ- *z.* ἀναξ-

ἀ-γονος 2 ongeboren; kinderloos; misgeboorte τόκος –^o; vrij van, τινός

ἀγορά *f* vergadering, bijeenkomst; onderhandeling, overleg; redevoering; vergaderplaats, -tijd; markt(waren), forum; koopgelegenheid, handel, verkeer; graanprijs (annona)

ἀγοράζω op de markt zijn, – lopen; kopen

ἀγοραῖος 2 tot de volksvergadering behorend; de volksvergadering beschermend (van Zeus); welsprekend; -οι ἡμέραι gerechtsdagen; *mpl.* kooplieden; lagere volk⁺

ἀγορα-νομία *f* aediliteit

ἀγορα-νομικός 3 vd. marktmeester; vd. aediel

ἀγορα-νόμιον *n* bureau vd. marktmeester

ἀγορα-νόμος *m* marktmeester, aediel

ἀγοράσμαι vergaderen[×]; (in de vergadering) spreken

ἀγόρασις *f* aankoop, inkoop

ἀγόρασμα *n* koopwaar

ἀγοραστική *f* handel

ἀγοραστικός 3 bij de handel behorend

ἀγορεύω (*fut.* ἐρώ, *aor.* εἶπον, *pf. act.* εἶρηκα, *pf. p.* εἶρημαι, *aor. p.* ἐρρήθην) (in de volksvergadering) spreken, vermelden; aanraden; op-sommen

ἀγορή-θεν[×] uit de vergadering

ἀγορήν-δε[×] naar de vergadering

ἀγορητής[×] *m* redenaar, spreker

ἀγορητής[×] *f* welsprekendheid

ἀγορος^o *m z.* ἀγορά

ἄγος *n* gruweldaad; bloedschuld

ἄγος *m* aanvoerder, leider

ἄγος^o *n* schroom, verering; zoenoffer

ἀγοστός⁺ *m* (gekromde) hand (?)

ἄγρα *f* vangst; jacht, buit

ἀ-γράφτος 2 ongetypt; ongeschreven

ἄ-γραπτος 2 ongeschreven

ἀγρ-αυλῶ op het land leven

ἀγρ-αυλος 2 op het land levend, landelijk

ἀ-γραφίου (δική) wegens onrechtmatig ge-schrapte schulden

ἄ-γραφος 2 ongeschreven, mondeling; neutraal

ἄγρει, ἀγρείτε[×] welaan

ἀγρέτας⁺ *m* aanvoerder

ἀγρευμα *n* jachtbuit, jachtnet

ἀγρεύς *m* jager, visser

ἀγρευτάς^o *m z.* *voorg.*

ἀγρεύω, ἀγρέω (*poët.*) vangen, najagen

ἄγρη *z.* ἄγρα

ἀγραινα boos worden, – zijn

ἀγρι-έλαιος⁺ *f* wilde olijf(boom)

ἄγριος 3 (2) wild, landelijk, woest; heftig, hard, ruw, wreed

ἀγριότης *f* wildheid, ruwheid

ἀγριό-φωνος[×] 2 wild; onverstaanbaar sprekend

ἀγριώω wild maken, verbitteren

ἀγρι-ωπός^o 2 met woeste blik

ἀγρο-βότας^o buiten weidend

ἀγρό-θεν[×] van de velden

ἀγρ-οικία *f* boersheid, ruwheid; onbeschaafd gedrag

ἀγρ-οικίζομαι lomp optreden

ἀγρ-οίκος, ἄγρ-οίκος landelijk; onbeschaafd, lomp

ἀγροιώτης *m* boer

ἀγρόν-δε naar het land

ἀγρο-νόμος op het land levend; *m* inspecteur vd. landelijke districten

ἀγρός *m* akker, veld, land (goed)

ἀγρότετρα^o *f* landelijk

ἀγρότερος 3 wild; houdend vd. velden

ἀγροτήρ^o landelijk

ἀγρότης *m* landman, landelijk

ἀγρυπνέω slapeloos –, wakker zijn, waken

ἀγρυπνία *f* slapeloosheid, waakzaamheid

ἀγρ-υπνος 2 slapeloos, waakzaam

ἀγρώσω[×] jagen, vangen

ἀγρώστις^o *m* landman, boer

ἄγρωστις[×] *f* hondsgras

ἀγρώτης^o in de velden huizend

ἄγυια *f* weg, straat

ἀγυιάτις^o (van Apollo) beschermer vd. wegen

ἀγυιεύς *m* beschermer vd. wegen

ἀ-γύμναστος 2 onge oefend; niet gepijngd, – geplaagd

ἄγυρις (*poët.*) *f* menigte; verzamelplaats

ἀγυρτάζω[×] bijeenbedelen

ἀγύρτης *m* bedelaar

ἀγύρτρια *f* bedelares

ἀγχε-μαχος 2 van dichtbij strijdend

ἄγχι (*comp.* ἄσσον, ἄσσοτέρω, ἄγγιον) *adv.* na-bij; veldra; zojuist

ἀγχι-αλος 2 bij de zee[×]; midden in zee^o

ἀγχι-βαθής diep bij de kust

ἀγχι-θεός[×] 2 godgelijk

ἀγχι-μαχητής[×] *z.* ἀγγιμαχος

ἀγχι-μαχος 2 van dichtbij strijdend: ὅπλα voor de strijd van dichtbij

ἀγχι-μόλος[×] 2 naderbij komend; *adv.* -ov dicht-bij; ἔξ ἀγγιμόλοιο van nabij

ἀγχι-νοια *f* tegenwoordigheid van geest, schrandrheid

ἀγχι-νοος 2 scherpzinnig, gevat

ἀγχι-πλοος^o 2 kort; πόρος een niet verre vaart

ἀγχι-π(τ)ολις dicht bij de stad

ἀγχιστεία *f* verwantschap, erfrecht

ἀγχιστεία^o *npl.* nauwe verwantschap

ἀγχιστεύς *m* naaste verwant

ἀγχιστεύω naaste verwant –, nabuur zijn, τινός of τινί
 ἀγχιστήρ^ο *m* die iets nabij brengt, bewerker
 ἀγχιστίος^ο 3 vlak bij elkaar
 ἀγχιστός 3 dichtstbij; *mpl.* naaste verwanten; -*a*
adv. zojuist
 ἀγχι-στροφος 2 onvast, snel veranderend
 ἀγχο-θεν *adv.* van nabij
 ἀγχο-θι^ο *adv.* nabij, τινός
 ἀγχόνη *f* strop; (het) wurgen
 ἀγχιόνιος^ο 3 gereed om zich aan op te hangen
 ἀγχοτέρος (*superl. adv.* -τάτω, -τατα) 3 dicht-
 terbij
 ἀγχοῦ *adv.* dichtbij, τινός
 ἄγχω wurgen, ophangen; kwellen; tot zwijgen
 brengen
 ἀγχο-ώματος 2 ongeveer gelijk, onbeslist
 ἄγω (*aur. ἤγαγον imp. aor. ἄξετε inf. aor. ἄξέ-
 μεν(αι)*)^ο leiden, voorgaan; aanvoeren, regeren;
 drijven, brengen (tot), opleiden; wegvoeren,
 roven, verwerven, verkrijgen, meebrengen,
 meetrekken, meeslepen, ἄγειν καὶ φέρειν
 plunderen; van tijd: doorbrengen, (feest) vier-
 en, (vrede) handhaven, (wedstrijd) houden,
 (iets) doen, (herinnering) bewaren; aanzien
 voor, beschouwen als, schatten, waarderen,
 παρ' οὐδέν ἄγειν niets waard achten; *intr.* mar-
 cheren, oprukken, gaan; *imp. ἄγε(τε)* welaan;
med. met zich meevoeren, naar zich toetrek-
 ken, verwerven, houden voor; (een vrouw)
 huwen
 ἀγωγεύς *m* transporteur
 ἀγωγή *f* (het) meevoeren, wegvoeren; transport;
 vertrek, mars; bestuur, leiding; opvoeding, be-
 handeling; levenswijze
 ἀγωγίμος 2 ingevoerd, te vervoeren; *npl.*
 vrachtgoederen; vogelvrij, borg
 ἀγωγός 2 leidend; εἰς tot; aantrekkelijk; opwek-
 kend, τινός; *m* gids, wegwijzer
 ἀγων *m* vergadering; vergaderplaats, kamp (van
 schepen); wedstrijd (terrein), strijd, beslissing;
 inspanning, moeite, gevaar; proces; kampprijs
 ἀγων-ἀρχης *m* kamprechter
 ἀγωνία *f* wedstrijd, sport, strijd; inspanning,
 angst
 ἀγωνιάω zich inspannen; angstig worden
 ἀγωνίζομαι (3 *p. pl. pf. p. ἀγωνίδαται Hdt.*) een
 wedstrijd houden, meedingen; wedijveren,
 streven; strijden; disputeren, pleiten
 ἀγωνίος 2 de markt beschermend; van de strijd,
 de strijd betreffend
 ἀγωνίσις *f* wedstrijd om kampprijs
 ἀγωνισμα *n* (wed)strijd; proces, argument, plei-
 dooi; dappere daad; prijs, eer
 ἀγωνισμός *m* rivaliteit
 ἀγωνιστής *m* atleet, voorvechter; advocaat, de-
 bater, redenaar
 ἀγωνιστικός 3 wed (strijd)-; effectvol, impone-
 rend; bombastisch; strijdlustig; -ή *f* kunst vh.
 disputeren
 ἀγωνο-θετέω leider vd. spelen zijn, spelen ge-
 ven; een uitspraak doen, beslissen
 ἀγωνο-θέτης *m* leider (insteller) van wedstrijd-

den; (kamp)rechter
 ἀδαγμός^ο (*ci.*) *m* steek, samentrekking
 ἄ-δαμονίη^ο *f* onkunde
 ἄ-δαμων 2 onbekend met, onervaren in, τινός
 ἄ-δαής *z.* ἄ-δαήμων
 ἄ-δακρυς^ο, ἄ-δάκρυτος 2 niet wenend; onbe-
 weend
 ἄ-δακρυτί *adv.* zonder tranen
 ἀδαμάντιος 3 stalen, hard (vochtig), vast
 ἄ-δάμας *m* staal
 ἄ-δάμαστος 2 ongetemd; onverbiddelijk
 ἄ-δάματος^ο 2 ongetemd, ongehuwd
 ἄ-δάπανος 2 kosteloos, niet kostbaar
 ἄ-δαστος^ο 2 onverdeeld
 ἀδδεός, ἀδδην, ἀδδη-φάγος *z.* ἀδεής
 ἄ-δεής *vrij* van vrees, zonder vrees; veilig, rustig,
 straffeloos; (*van vrees*) ongegrond
 ἄ-δεια *vrijheid* van vrees, veiligheid, onbe-
 vreesdheid; straffeloosheid, vrijheid, vrijge-
 leide; verlof, mogelijkheid
 ἄ-δειής^ο *z.* ἀδεής
 ἄ-δεϊμαντος 2 onverschrokken
 ἄ-δεπνος 2 zonder maaltijd
 ἀδελφεή (-εά^ο) *z.* ἀδελφή
 ἀδελφο-κτόνος broedermoordenaar
 ἀδελφεός (*gen.* -εϊού) *z.* -ός
 ἀδελφή *f* zuster
 ἀδελφιδέος *m* neef (zoon van broer of zuster)
 ἀδελφιδή *f* nicht (dochter van broer of zuster)
 ἀδελφιδούς *m* *z.* -εός
 ἀδελφός *m* broer, bloedverwant; *pl.* broers en
 zusters; neef; broeder; *adi.* broederlijkheid, ver-
 want, gelijkend
 ἀδελφότης^ο *f* broederschap, broeders (= chris-
 telijke gemeente)
 ἄ-δερκτος^ο 2 niet ziende, blind
 ἄ-δεσμος 2 niet boeiend^ο; zonder boeien
 ἄ-δέσποτος 2 zonder heer; onbeheerd; anoniem
 ἄ-δέτος 2 ongebonden, vrij
 ἀδευκίης^ο niets ontziend, bitter (?)
 ἄ-δέψητος^ο 2 ongelooid
 ἀδέω^ο (*opt. aor. ἀδήσειε, part. pf. ἀδηκότες*)
 genoeg krijgen van, ontstemd worden door;
part. pf. overmand
 ἄ-δήιος^ο 2 onbedreigd, ongedeed
 ἄ-δηλέω^ο in het onzekere verkeren over, τινός
 ἄ-δηλος 2 onbekend, verborgen, geheim; onze-
 ker, onduidelijk
 ἄ-δηλότης *f* onzekerheid
 ἀδημονέω angstig –, onrustig zijn
 ἄδην, ἄδην naar hartelust; genoeg; – ἐλάσαι
 genoeg doen krijgen van; – ἔχειν genoeg
 hebben
 ἄ-δήος^ο 2 *z.* ἀδήιος
 ἄ-δήριτος 2 zonder strijd, onbeslist^ο; onbetwist,
 zonder tegenspraak
 Ἄιδης, Αἰδης^ο (*dat.* Ἄϊδι) *m* Hades, onderwe-
 reld; dood
 ἀδη-φάγος 2 gulzig^ο; voortwoekerend^ο
 ἄ-διά-βατος 2 niet over te steken
 ἄ-διά-κριτος 2 onbeslist; onpartijdig^ο
 ἄ-διά-λειπτος 2 onophoudelijk
 ἄ-δι-άλλακτος 2 onverzoenlijk

ἀ-διά-λυτος 2 onontbindbaar
 ἀ-δια-νόητος 2 onbegrijpelijk; onnadenkend
 ἀ-διάντος 2 onbevochtigd
 ἀ-διά-παστος 2 onafgebroken
 ἀ-διά-πλαστος 2 ongevormd, vormloos
 ἀ-διά-φθαρτος 2 onverdorven; niet omgekocht
 ἀ-δια-φθορία⁺ *f* onvervalstheid
 ἀ-διά-φθορος 2 onbedorven, rein; onverganke-
 lijk; onomkoopbaar
 ἀ-δίδακτος 2 niet onderwezen; aangeboren
 ἀ-δι-ερεύνητος 2 ondoorgrondelijk
 ἀ-δι-ήγητος 2 onbeschrijfelijk
 ἀ-δίκαστος 2 niet ge-(be-)oordeeld
 ἀ-δικέω onrecht plegen, in het ongelijk zijn; on-
 rechtvaardig behandelen, benadelen, zich ver-
 gissen; mishandelen, beledigen, met geweld
 wegnemen
 ἀ-δίκημα *n* onrecht, misdaad; onrechtmatig
 verkregen bezit
 ἀ-δικία *f* onrecht, belediging
 ἀ-δίκιον *n. z.* ἀδίκημα
 ἀ-δικο-κρίτης⁺ (*v. l.*) *m* onrechtvaardig rechter
 ἄ-δικος 2 onrechtvaardig; onverdiend; onge-
 dresseerd
 ἀδινός (*poët.*) 3 wemelend, zwermend; heftig,
 sterk; hevig kloppend; overvloedig
 ἀ-δι-οίκητος 2 ongeregeld
 ἀ-δι-όρθωτος 2 verbeterend
 ἄ-δημις, -ητος 2 ongetemd, ongehuwd
 ἀ-δόκητος 2 onverwacht
 ἀ-δοκίμαστος 2 niet gekeurd
 ἀ-δόκιμος 2 onbeproefd; niet gangbaar, onge-
 schikt
 ἀδολεσχέω filosoferen, kletsen
 ἀδολέσχη *m* zwetser; subtiel debater
 ἀδολεσχία (*ικόν n*) *f* spitsvondigheid; waarde-
 loos gepraat, gebabbel
 ἄ-δολος 2 zonder bedrog, eerlijk, echt
 ἀ-δόξαστος 2 onverwacht, boven verwachting,
 zeker
 ἀ-δοξέω niet geacht worden; versmaden, afwij-
 zen
 ἀ-δοξία *f* roemloosheid, slechte naam
 ἄ-δοξος roemloos, schandelijk, veracht
 ἄδος⁺ *m of n* verzadiging
 ἄ-δουλος 2 zonder slaven
 ἀ-δρανής zwak, krachteloos
 ἄ-δρηστος (*Ion.*) 2 niet weglopend
 ἀδρόμοι rijp, krachtig, groot worden
 ἀδρός volgroeiend, rijp; krachtig; rijkelijk, over-
 vloedig; hevig
 ἀδρότης (-τής) *f* rijke opbrengst; kracht
 ἀδρύνω doen rijpen, groeien
 ἄδυ-βάας *en andere composita z.* ἡδυ-
 ἀ-δυναμία (-σία) *f* onvermogen, onmacht;
 krach-teloosheid; armoede
 ἀ-δυνατέω geen kracht bezitten; *impers.* het is
 onmogelijk
 ἀ-δύνατος 2 niet in staat; zwak, gebrekkig, in-
 valide; onmogelijk
 ἄ-δυτον *n* heiligdom
 ἄδω zingen (kwelen, zoemen, snorren); bezin-
 gen, verheerlijken

ἀ-δῶρητος 2 niet begiftigd
 ἀ-δωρο-δόκητος 2 onomkoopbaar, ἄ-δωρος 2
 onomkoopbaar; geen geschenk gevend; (ge-
 schenken) ongelukkig
 ἀεθαλ- *z.* ἀθαλ-
 ἀεί *adv* altijd, telkens, voortdurend
 ἀει-γενέτης, -γενής eeuwig
 ἀ-ειδής onzichtbaar
 ἀείδω *z.* ἄδω
 ἀει-ζωος 2 eeuwig
 ἀει-θαλής altijd bloeiend
 ἀ-εικείη *z.* αἰκία
 ἀ-εικέλιος 3 (2) ἀεικής ongepast, onwaardig,
 onbetamelijk; schamel, gering
 ἀ-εικίζω *z.* αἰκίζω
 ἀει-κίνητος in voortdurende beweging
 ἀει-λογία *f* doorlopende verantwoording
 ἀει-μνηστος 2 onvergetelijk, gedenkwaardig
 ἀ-εἰμων *z.* ἀνεἰμων
 ἀει-ναος *z.* ἀέναος
 ἀει-ρυτος^o 2 altijd stromend
 ἀείρω *z.* αἶρω
 ἄεσμα *z.* ἄσμα
 ἀει-φρουρος^o 2 steeds bewakend (blijvend)
 ἀει-φυγία *f* levenslange verbanning
 ἀεκαζόμενος⁺ 3 met tegenzin
 ἀ-εκήλιος⁺ 2 ongewenst, ongewild (*of:* schan-
 delijk?)
 ἀ-έκητι⁺ *adv.* tegen de wil van, τινός
 ἀ-εκουσίος *z.* ἀκούσιος
 ἀ-έκων *z.* ἄκων
 ἀ-έλικτος (*v. l. Hdt.*) 2 hevig kronkelend
 ἀέλιος (*Dor.*) *z.* ἥλιος
 ἄελλα *f* windvlaag, storm; opgejaagd stof; wer-
 veling
 ἀελαί-ος^o 3, ἀελλάς^o snel als de wind
 ἀ-ελλάς⁺ dicht
 ἀελλό-πος (*poët.*) stormvoetig
 ἀ-εληής⁺ zonder hoop, ongehoopt
 ἀ-ελπéω niet hopen, wanhopen
 ἀ-ελπτος 3 onverhoopt; ongewenst; onver-
 wacht, ἐξ-ου onverwachts
 ἀε-ναος 2 altijd stromend; voortdurend, onuit-
 puttelijk
 ἀέξω doen groeien; *pass.* groeien; *z.* αὐξάνω
 ἀ-εργίη⁺ *f* luiheid
 ἀ-εργός 2 werkeloos, vadsig
 ἀέριος (*Dor.*) *z.* ἠέριος
 ἄ-ερκτος 2 niet omheind
 ἀερο-βατέω in de lucht wandelen
 ἀερο-ειδής *z.* ἠεροειδής
 ἀερόεις *z.* ἠρόεις
 ἀερο-πόρος 2 door de lucht snellend
 ἀερό-πους⁺ de poten opheffend, dravend
 ἄεσα⁺ *aor. v.* ἰάσω
 ἀει-φροσύνη⁺ *f* dwaasheid (*pl.*)
 ἀεσί-φρων⁺ verblind, verdwaasd
 ἀετός adelaar (*oak:* veldteken)
 ἀετο-φόρος *m* adelaardrager; aquilifer
 ἄζα *f* droogte, dorheid, stof
 ἀζάλευος⁺ 3 uitgedroogd, droog, dor
 ἄ-ζηλος A 2 niet benijd; niet te benijden, ellen-
 dig

B (*poët.*) 2 verdwenen
ἀ-ζήλωτος 2 niet benijdenswaardig
ἀ-ζήμιος 2 ongestraft, straffeloos; onschuldig, onschadelijk; zonder schade
ἀ-ζηχής[×] onophoudelijk
ἀ-ζυμος 2 ongestikt, ongedesemd
ἀ-ζυε^ο ongehuwd
ἄζω uitdrogen; *pass.* verdorren
ἄζω (ver)eren, achten; schromen, vrezen; ontzien
ἀ-ζωστος 2 ongegord
ἀ-ηδέω geen zin hebben
ἀ-ηδής onaangenaam; ongaarne
ἀ-ηδία onaangenaamheid; tegenzin, antipathie, afkeer
ἄηδών *mf* nachtegaal
ἀ-ήθεια *f* ongewoonte
ἀ-ηθέσσω[×] niet gewoon zijn, **τινός**
ἀ-ήθης niet gewend aan, **τινός**; ongewoon, vreemd
ἀ-ηθία^ο *z.* **ἀηθία**
ἄημα *n* (het) waaien; wind
ἄημα waaien, blazen; **ἄήμενος**[×] door de wind geteisterd; **δίχα ἄητο**[×] werd heen en weer geslingerd
ἄηρ *mf* benedenlucht; lucht, nevel, damp, wolken; duister
ἀ-ήσητος (*Ion.*) 2 *z.* **ἀήτητος**
ἀήσουλός[×] 2 *z.* **αἰσουλός**
ἄήτη *f.* -**της** *m* (*poët.*) wind (vlaag)
ἄητό-ρρους *m* windstroom
ἄητος[×] 2 hijgend, onstuimig
ἀ-ήτητος 2 onoverwonnen, onoverwinnelijk
ἀ-θανασία *f* onsterfelijkheid
ἀ-θανατίζω zich voor onsterfelijk houden
ἀ-θάνατος 2 onsterfelijk, god (delijk); (*Perz. pl.*) elitetroepen
ἄ-θαπτος 2 onbegraven
ἄ-θεει[×] *adv.* zonder de hulp van een god
ἄ-θεμις (*poët.*) onrechtvaardig
ἀ-θεμίσιος (*poët.*) 2, -**στος** 2, -**πιος**[×] 2 zonder recht, goddeloos; onrechtvaardig, onwettig; boos, misdadig
ἄ-θεος 2 zonder god, goddeloos; heidens
ἀ-θεότης *f* goddeloosheid, ongeloof
ἀ-θεραπευσία *f* verwaarlozing
ἀ-θεράπευτος 2 onverzorgd
ἄθερίζω[×] minachten, versmiden
ἄ-θερμος 2 onverwarmd
ἄ-θεομος wetteloos, wederrechtelijk⁺; heiligschennend, ongeoorloofd
ἀ-θέο-φατος (*poët.*) 2 ontzaglijk, onmetelijk
ἀ-θετέω afschaffen, verwerpen; zijn woord breken jegens, **τινά**
ἀ-θέτησις⁺ *f* afschaffing, delging, opheffing, ongeldigheidsverklaring
ἄθηρ *m* (baard aan de) aar; punt
ἀ-θήρευτος 2 niet gejaagd
ἄθηρη-λοιγός *m* wan-schop
ἀ-θηρος 2 zonder wild(e dieren)
ἀ-θησαύριστος 2 niet te bewaren
ἀ-θηκτος 2 onaangeraakt, ongeschonden; vrij van, zonder, **τινός**

ἀθλεύω een wedstrijd houden
ἀθλέω zich inspinnen, zwoegen
ἄθλημα *n* strijd, werk
ἄθλησις *f* beproeving
ἀθλητήρ^ο *m* kampvechter
ἀθλητής *m* atleet; beoefenaar
ἄθλιον (slechts als **ἄεθλιον**[×]) *n* kampprijs; (benodigdheden voor de) (wed)strijd
ἄθλιος 3 (2) ongelukkig (makend); armzalig, erbarmelijk, slecht
ἀθλιότης *f* ellende, lijden
ἄθλο-θέτης *m* leider ve. wedstrijd, v. spelen
ἄθλον *n* kampprijs; wedstrijd, moeite, inspanning
ἄθλος *m* (wed)strijd, afmattig, moeite
ἄθλο-φόρος 2 de prijs wegdragend
ἀ-θόρυβος 2 ongestoord, kalm, rustig
ἄ-θραυστος 2 ongebroken, intact
ἀθρέω bemerken, zien, beschouwen
ἄθροίζω (**ἄθρ.**) (*ook med.*) verzamelen
ἄθροισις *f* (het) verzamelen, bijeenkomen
ἄθροισμα *n* verzameling, massa
ἄθρόος (**ἄθρ.**) 3 (2) dicht opeen (gedrongen); in gesloten gelid; samen; in eens bij elkaar; onafgebroken
ἄ-θρυπτος 2 niet te brengen tot, **εἰς**; onbewogen
ἀ-θυμέω moedeloos-, lusteloos-, bevreesd worden (zijn); geen lust hebben
ἀ-θυμία *f* moedeloosheid, lusteloosheid
ἄ-θυμος 2 moedeloos, neerslachtig; wanhopig; zonder toorn, zonder drift
ἄθυρμα (*poët.*) *n* speeltuig, spel, opschik, kleinnood
ἄθυρό-γλωσσός^ο, -**στομός**^ο 2 onophoudelijk sprekend
ἄ-θυρσος^ο 2 zonder thyrsus
ἄθύρω (*poët.*) spelen
ἄ-θυτος 2 niet (gunstig) geofferd, niet met offers gewijd
ἀ-θώς 2 ongestraft, straffeloos, vrij van, **τινός**, onschuldig, onschadelijk
ἀ-θώπευτος^ο 2 niet gevleed door, **τινός**
ἀ-θωράκιος 2 zonder borstpantser
αι *z.* **ει**
αἴ, **αι**, **αἰαί** *of* **αἴ**, **αἴ**^ο wee, ach
αἴα (*poët.*) *f* *z.* **γαῖα**
αἰγάμα^ο *n* weeklacht
αἰάζω^ο weeklagen, beklagen
αἰαί^ο wee, ach
αἰανής (-**ός**)^ο somber, smartelijk
αἰγανή[×] *f* werpspies, jachtspriet
αἰγέη *f* geitenvel
αἰγεῖος[×] 3 van geiten (leer)
αἰγειρος *f* (zwarte) populier
αἰγεος 3 *z.* **αἰγεῖος**
αἰγιαλός *m* strand, kust, oeverzoom
αἰγί-βοτος[×] 2 door geiten beweid
αἰγί-κορεῖς *pl.* naam van Attische phyle
αἰγί-λιψ (*poët.*) steil
αἰγί-οχος[×] 2 de aegis zwaaiend, houdend
αἰγί-πους bokspotig
αἰγίς *f* geitenvel (ook als kleed); aegis, schild van